

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 6. lib. Exodi, in quo describitur querelæ
Moysis, quòd illum non exaudiant filii Israël, & hinc eò minùs sit
exaudiendus à Pharaone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

le incommoda, vel sexcenta pericula nil consequitur aliud, quàm vanam gloriam, brevem honorem, aut perituras opes. In Mundo si vivis, saltem vive altior mundò, ut nunquam dicaris servus mundi. Dic: an unquam Deus tibi præceperit: ut Patriam, uxorem liberos amicosque deferas, & conscensâ navî furentibus procellis te committas? hoc præcipit mundus avaris mercatoribus. Dic: quandonam Deus imperaverit, ut spretò omnî vitæ periculò ruas in medios ignes & enses? hoc imperat mundus suis militibus. Dic: quandonam mandavit Deus, ut non tantùm totis diebùs, sed etiam integris quandoque noctibùs scribas, legas, speculeris? hoc mandat mundus officialibus suis. Si ergo laborem refugis, fuge mundum, si quietem appetis, quære Deum, in quo est requies æterna.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 6. lib. Exodi, in quo describuntur querela Moysis, quòd illum non exaudiant filii Israël, & hinc eò minùs sit exaudiendus à Pharaone.

Considera: **Q**uòd Zelosi concionatores, libri spirituales & divinæ N.84. inspirationes, Christianos homines ad vitæ emendationem exhortantes, meritò conquæri possint cum Moysè dicendò v. 12. cit. capit. *Ecce! filii Israël non exaudiunt me.* Filii Israël, illi videlicet homines, qui gloriuntur filiorum tuorum nomine, & quos ex tot millibus selegisti, ut eos verâ fide imbutos, aptos redderes salutis æternæ: quos tot gratiis prævenisti tot favoribùs comitaris; hi furdi sunt ad mille sacra & salutaria monita. Malum est: quòd infideles, notitiâ Dei carentes, scelera sceleribus accumulunt; sed quòd Christiani divinò lumine illustrati, tot verbis & exemplis ad sectandas virtutes & fugienda vitia animati, à peccando non desistant, & sui finis penitus obliti more pecorum vivant, ingens malum, immò malorum omnium extremum est. Quare meritò talibus minatur Salvator Matth. 10. dicens: *Tolerabilius erit terra Sodomorum &c.* quia quò plura accipiunt beneficia, eò gravior erit exactio, & quò magis extollitur dignitas, utique eò magis exaggeratur ingratitude iniquitas. *Levius est, Deum nescire, asserit Rupertus Abbas lib. 4. c. 13. quàm cognitum irritare. Tolerabilius est viam Dei ignorare, quàm post agnitam ire retrorsum.* Hinc Pagani illius calvaria, quam S. Macarius in deserto reperit, de statu
 O 2 ani-

animæ olîm inhabitantis quæsitâ, respondit: illam quidem profundè admodùm in Inferno locatam esse; cum necessariâ ad salutem caruerit Dei veri notitiâ, verùm sub se alias, longè profundiori in loco positas habere animas, Judæorum videlicèt, quibus Dei notitiâ scriptura subministraverit. Alias demùm profundissimè Tartaro immensas esse, animas nempè Christianorum perversæ vitæ hominum, qui præter notitiâ Dei & Evangelicæ Legis innumeris gratiis dotati, & sacris inspirationibus ad bonum incitati: hæc tamen omnia nihili duxerint, pejores ipsis Idololâtris & Judæis effecti. *Israël me non cognovit*, lamentabatur semel Deus ore prophetico; idem nunc sexcenties lamentatur Christus, dum Christianorum vitam intuetur, tot peccatis conspurcatam, quot stellas cælum numerat. Quid Israël, nisi homo videns Deum? & quid magis cæcò impetu ad ruinam, quàm plurimum Christianorum vita properat? cæci sunt, & Duces cæcorum. Nazarænos Christi Patriotas imitantur tales, quorum barbariem describit Evangelium Lucæ 4. *Ejecerunt eum, Christum, extra civitatem.* Si id præsumpsissent exteri, nullis unquam beneficiis ab eo affecti, mererentur fortè veniam; at factum hoc à Nazarænis, ut memini Patriotis Christi, tam frequentibus gratiis ab eo cumulatis, quæ pœna fatis expiabit? refert S. Vincent, Ferrer. Serm. 5. Dom. 16. post Trinit. Romæ exstitisse quendam juvenem, qui Missam audiens: dum consecratam Hostiam elevaret Sacerdos, genua tenuerit flectere, sed quantociùs irreverentiæ hujus rigidam dederit pœnam, alapâ impactâ sibi à Dæmone, dicente: *ô proditor Christiane! pro quo tantum fecit Christus: si centesimam partem eorum fecisset pro nobis, quæ fecit pro vobis, nocte & die servissemus ei genibus flexis.* Et hæc verba vix elocutus Dæmon, percussum vitâ penitus privavit. Meritò itaque malos Christianos ipsis Dæmonibus pejores esse dixeris, utpote qui credunt, & contremiscunt; illi verò etsi credant in Christum, non tamen contremiscunt, non verentur injuriæ esse Christo; sed veniet aliquando tempus, quando ad tribunal tremendi Judicis vocati, audient ab illo: *Statuam me contra faciem tuam. Ego sum Jesus, quem tu persequeris.* Act. 9. En habes tuis objectum oculis illum, cujus quidem nomen ferebas, sed innumeris defœdatum piaculis. *Ego sum via*, per quam tam facile tibi erat ire ad perenne gaudium. *Ego sum veritas*, quæ postquam ore prophetico locuta sum, compatiens ignorantia tuæ de cælo descendi, ut ore proprio tibi loquerer. Obscura fidei Mysteria declaravi; ut in singulis ad
salu.

salutem necessariis te instructum, eò certius salvarem. *Ego sum vita.* Corpus meum in cibum tibi obtuli, ut eò dignè refectus viveres in æternum, & post tanta gratiarum effusa in te flumina conqueri cogor: *Ego sum Jesus, quem tu persequeris?* quid ad has querelas respondebit Christianus; nonne totò corpore tremens, ac stupens, horribili ejulatu suam execrabitur perfidiam?

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 7. lib. Exodi, in quo describitur Moysis assumptio in Deum Pharaonis: mutatio aquæ fluminis in sanguinem.

Considera 1. **Q**uomodo Moyses, qui paulò ante linguæ suæ balbutientis defectum fuerat contestatus, eâ dignitate efferatur à Deo, ut non tantum *Judex*, sed *Deus* Pharaonis constituitur. Verba S. Scripturæ sunt, v. 1. h. cap. *Ecce! constitui te Deum Pharaonis, & Aaron frater tuus erit Propheta tuus.* Ita sanè dignitate & honore neminem digniorem habet Deus, quàm qui se illò indignum reputaverit. *bona humilitas, ait S. Ambros. in Psal. 118. Serm. 14. quæ nihil appetendò, quod contemnit, adipiscitur,* dum Gedeon ab Angelo proclamatur Dux universi populi, respondet *Judicium 6. In quo liberabo Israël? ecce familia mea infima est in Manasse, & ego minimus in domo patris mei.* Joannes Baptista declaratur maximus inter natos mulierum *Joan. 1. qui tamen indignum se profitetur, ut Christo solvat corrigiam calceamentorum.* Petrus à Christo in Petram, & totius Ecclesiæ militantis caput eligitur, qui tamen *Lucæ 5. clamat: Exi à me Domine, quia peccator ego sum.* Videbantur quidem Magi Ægyptiaci non solum primos inter homines, sed inter ipsos Deos ponendi, dum occultâ Dæmonis virtute virgas suas in serpentes convertere sunt visi: sed cum id prodigii non absque grandi superbia & elatione animi factum sit ab illis; hinc unica virga humillimi Moysis omnes eorum virgas devoravit *hujus cap. v. 13.* Sic Deo nihil frequentius est: quàm superbis resistere, humilibus autem dare gratiam & gloriam. Noverat hoc Philippus II. Hispaniæ Rex, & hinc in emblemate sibi pilam depingi voluit quæ jactata in altum, in humum delapsa resilliebat cum hac inscriptione: *Percussa, & suppressa elevor.* Deipara Virgo Brigittam Christo filio suo commendatura, ut eam cœlestibus repleret donis, audiit